

Uchwała Nr III/24/06
Rady Miejskiej w Darłowie
z dnia 27 grudnia 2006 r.

w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Darłowo na rok 2007

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz.1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i poz. 721, Nr 162, poz 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz.1441, Nr 175, poz. 1457 i z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337) oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485, i z 2006 r. Nr 66, poz. 469 i Nr 120, poz. 826) Rada Miejska uchwała, co następuje:

§ 1. Przyjmuje Miejski Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Darłowo na rok 2007 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Darłowo.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Zbigniew Grosz

Załącznik do Uchwały Nr III/24/06
Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 27 grudnia 2006 r.

MIEJSKI PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
DLA MIASTA DARŁOWO NA ROK 2007

Dział I. Postanowienia ogólne

Dział II. Cele Programu

Dział III. Zadania własne miasta - metody działań

Dział IV. Realizatorzy

Dział V. Źródło finansowania

Dział VI. Kontrola Programu

Dział I

Postanowienia ogólne

Przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej. Na szczeblu gminy w szczególności poprzez:

1. działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i zapobiegawczą;
2. leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych;
3. ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych.

Przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, obejmujących:

1. zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem;
2. udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, a w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;
4. wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii;
5. pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu społecznego.

Narkotyki i narkomania są problemem społecznym, który stanowi wyzwanie cywilizacyjne o zasięgu globalnym. Duże rozpowszechnienie używania środków psychoaktywnych ma wielowymiarowe przyczyny, a szkody z tym związane obserwowane są w różnych sferach życia społecznego. Stąd wywodzi się postulat, aby działania zapobiegawcze miały charakter interdyscyplinarny i zrównoważonego podejścia pomiędzy działaniami na rzecz ograniczenia popytu a ograniczania podaży.

Dynamicznie zmieniająca się sytuacja w zakresie rozmiarów i charakteru problemu narkotyków skłania do baczniejszego śledzenia trendów. Celowi temu służył Raport -diagnoza socjologiczna "Skala zjawisk i zagrożeń zjawiskami patologicznymi w środowisku młodzieży oraz dorosłych" wykonany na zlecenie Burmistrza Miasta Darłowo przez "Gryfeks pracownię badania rynku i opinii publicznej" w 2004 roku w Darłowie.

Raport potwierdził, że 66% uczniów darłowskich szkół otrzymało propozycję kupienia lub poczęstowania się narkotykiem. Co trzeci uczeń przyznał, że wie o istnieniu zorganizowanej sieci dystrybucji narkotyków w mieście. Choć jeden raz w okresie roku sięgnęło po narkotyk aż 40% badanych uczniów w wieku 12- 18 lat. W Zespole Szkół im. Stefana Żeromskiego oraz w Zespole Szkół Morskich choć jeden raz kontakt z narkotykami miało po 51%. Dokładnie taki sam procent uczniów szkół amerykańskich miało kontakt z narkotykami w ciągu ostatniego roku przed badaniami. W przypadku szkół gimnazjalnych odsetek osób które chociaż jeden raz sięgnęło po jakikolwiek narkotyk wynosił 34% w DarłóWKu i 38% w Darłowie.

W grupie narkotyków, po które sięgała darłowska młodzież szkolna prym wiedzie

marihuana (17%). Na kolejnych miejscach są: LSD 7% oraz amfetamina, ecstazy, sterydy, haszysz i leki uspokajające i nasenne, wszystkie po około 6%. Kleje, benzyny oraz inne środki wziewne zażywało 5% uczniów, a inne np. grzyby 3%.

6% uczniów przyznało się że próby narkotykowe podejmowało w swoim domu rodzinnym w czasie gdy rodzice lub ktoś dorosły był w pobliżu. W dyskotekach i pubach po narkotyki sięgało 7% badanych nieletnich. Aż 43% badanych biorących narkotyki uważa, że narkotyk jest sposobem na odreagowanie.

Jak wynika z ogólnopolskiego raportu przygotowanego na zlecenie Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii w spojrzeniu na narkotyki znacznej części młodzieży duże znacznie ma rodzaj substancji. Z perspektywy młodzieży wyróżnić tu można trzy typy zupełnie inaczej postrzeganych substancji:

- Konopie – w zasadzie nie są postrzegane jako narkotyk, to niegroźne "ziółko", element codzienności, ich używanie nie stygmatyzuje
- Narkotyki syntetyczne – zasługują na miano narkotyku, są niebezpieczne, są atrakcyjne tylko dla specjalnie zainteresowanych, chociaż ich okazjonalne używania raczej nie stygmatyzuje
- Narkotyki przyjmowane w drodze iniekcji, szczególnie "kompot" – narkotyki charakterystyczne dla zdegradowanych ludzi, bardzo niebezpieczne, ich używanie silnie stygmatyzuje.

Młodzież spogląda na narkotyki z perspektywy racjonalnej, dokonując jakby bilansu korzyści i ewentualnych zagrożeń. W zależności od wyniku tego bilansu oraz czynników sytuacyjnych podejmuje decyzje o tym czy i po jakie narkotyki sięgnąć. Wśród uwarunkowań zewnętrznych największe znaczenie wydaje się mieć moda, która skłania mniej refleksyjnych do podjęcia prób z narkotykami.

Młodym ludziom obce jest myślenie o narkotykach w kategoriach norm, obecne w myśleniu dorosłych. Dla nauczycieli i wychowawców narkotyki są złe same w sobie, niezależnie od zła, które mogą powodować. Dla młodzieży narkotyki, przynajmniej niektóre, są normalnym elementem powszedniości ludzkiej – wychowawcy lokują je w sferze patologii społecznej.

Programy przeciwdziałania narkomanii mogą zawierać następujące formy :

- informacja,
 - edukacja,
 - psychoedukacja,
 - socjoterapia,
 - zajęcia wychowawcze,
 - zajęcia rozwojowe,
 - zajęcia psychokorekcyjne,
 - wczesna interwencja,
 - interwencja kryzysowa,
 - porada,
 - konsultacja,
 - różne formy terapii ukierunkowane na motywowanie do leczenia, leczenie i zapobieganie nawrotom choroby,
 - grupy wsparcia,
 - działania ukierunkowane na redukcję szkód zdrowotnych: rozdawanie czystego sprzętu do iniekcji, materiałów opatrunkowych, prezerwatyw, materiałów edukacyjnych
 - pomoc socjalna,
- inne, uzasadnione specyficznymi potrzebami uczestników programu oraz potrzebami środowiska.

Dział II

Cele Programu

Główny cel programu:

Głównym celem programu jest ograniczenie używania narkotyków oraz związanych z tym problemów. Zadania ujęte w nim skoncentrowane są na rozwijaniu i popieraniu działalności informacyjnej i edukacyjnej podejmowanej w celu informowania społeczeństwa o szkodliwości narkomanii oraz prowadzeniu działalności wychowawczej i zapobiegawczej polegającej na :

- promocji zdrowego stylu życia,
- wspieraniu działalności placówek prowadzących działalność zapobiegawczą w środowiskach zagrożonych uzależnieniem od środków narkotycznych.
- informowaniu o szkodliwości środków i substancji psychoaktywnych, których używanie może prowadzić do narkomanii oraz o narkomanii i jej skutkach,
- podejmowaniu i wspieraniu działań ogólnokrajowych i lokalnych oraz innych inicjatyw społecznych.

W realizacji powyższych zadań mogą uczestniczyć w szczególności stowarzyszenia, organizacje społeczne, fundacje, kościoły i inne związki wyznaniowe, medyczne samorządy zawodowe, rodziny osób uzależnionych oraz grupy samopomocy osób uzależnionych i ich rodzin.

Podstawowe cele programu:

1. Zwiększanie zaangażowania społeczności lokalnych w zapobieganiu używaniu środków psychoaktywnych poprzez organizowanie i prowadzenie na terenie placówek oświatowych i opiekuńczo-wychowawczych programów profilaktycznych
2. Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku.
3. Zwiększenie liczby kompetentnych realizatorów programów profilaktycznych.
4. Zwiększenie dostępności świadczeń w zakresie leczenia, rehabilitacji i ograniczania szkód zdrowotnych poprzez rozwój specjalistycznych placówek i programów.
5. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkotyczne pomocy psychospołecznej i prawnej oraz prowadzenie działalności informacyjnej.
6. Zapobieganie powstawaniu nowych problemów narkotykowych.

Propozycje działań prewencyjno- profilaktycznych:

- kontynuowanie działań profilaktycznych w szkołach podstawowych, gimnazjach i szkole ponadgimnazjalnej, działaniami tymi należy objąć grupy rodzicielskie,
- preferowanie w konkursach programowych ofert działań profilaktycznych skierowanych do młodzieży szkół ponadpodstawowych będących kontynuacją działań ze szkół podstawowych i gimnazjów,
- rozwijanie współpracy ze Strażą Miejską, Policją i Strażą Graniczną w rozpoznawaniu i eliminowaniu z okolic szkół dealerów narkotykowych,
- kontynuowanie programów szkoleniowych dla osób z zawodem lub funkcją związanych z problemami alkoholowymi i narkotycznymi, dotyczące założeń

i zasad polityki miasta wobec tych problemów oraz podstawowych informacji dotyczących monitorowania zjawisk w miejscu pracy bądź działania.

Zadania w zakresie profilaktyki i edukacji dotyczącej problematyki narkomanii

Miejski Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Darłowa na rok 2007 jest kontynuacją działań realizowanych w 2006 roku. Zawiera spis zadań oraz sposób ich realizacji, które nakłada na gminy ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. W szczególności zadania te obejmują:

1. Zwiększanie zaangażowania społeczności lokalnych w zapobieganiu używania środków psychoaktywnych poprzez wspieranie placówek oświatowych w rozwijaniu działań profilaktycznych, prowadzenie programów profilaktycznych i wprowadzanie programów alternatywnych jako element organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży, organizowanie i prowadzenie pozaszkolnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem oraz ich rodziców.
2. Podnoszenie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku poprzez prowadzenie kampanii edukacyjnych obejmujących problematykę narkomanii.
3. Organizowanie i prowadzenie na terenie placówek oświatowych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży z udziałem grup rodzicielskich, promowanie zdrowego stylu życia, prowadzenie programów edukacyjnych, organizowanie konkursów i olimpiad promujących zdrowy styl życia, prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych jako element programów psychoprofilaktycznych w szkołach.
4. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkotyczne pomocy psychospołecznej i prawnej oraz prowadzenie działalności informacyjnej. Prowadzenie punktu konsultacyjnego dla osób z problemem narkotykowym.
5. Szkolenie grup zawodowych zaangażowanych w przeciwdziałanie narkomanii.

Dział III

Zadania własne miasta -metody działań

Wszystkie zadania wymagają pracy ciągłej. Profilaktyka trzeciorzędowa pokrywa się z realizacją Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Zadanie 1. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem;

Prowadzenie specjalistycznego poradnictwa: psychologicznego, pedagogicznego, terapeutycznego i prawnego w tym prowadzenie przez specjalistę psychologa punktu konsultacyjnego dla osób eksperymentujących z narkotykami.

1. Udzielanie konsultacji, informacji i porad na temat uzależnień,
2. Motywowanie do podjęcia leczenia,
3. Postępowanie prognostyczno-diagnostyczne wobec osób uzależnionych,
4. Kierowanie do placówek leczniczych.

Zadanie 2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkotyczne pomocy psychospołecznej i prawnej oraz prowadzenie działalności informacyjnej.

Pomoc dla rodziców dzieci zażywających narkotyki poprzez:

1. informowanie o formach pomocy dzieciom i młodzieży zażywającym narkotyki,

2. wykrywanie zagrożeń narkotycznych występujących w rodzinach,
3. uświadamianie członkom rodzin zagrożeń wynikających z narkomanii,
4. dokonywanie przez pracowników socjalnych diagnozy sytuacji w rodzinach dotkniętych problemem narkomanii,
5. prowadzenie grup wsparcia dla rodziców dzieci uzależnionych od narkotyków.

Zadanie 3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, a w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;

1. Organizowanie i prowadzenie na terenie placówek oświatowych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży z udziałem grup rodzicielskich.
2. Promowanie zdrowego stylu życia w działalności oświatowej.
3. Prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowo-rekreacyjnych jako element programów psychoprofilaktycznych w szkołach. /Realizowane w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych dla Miasta Darłowa/.
4. Prowadzenie programów edukacyjnych, organizowanie konkurs, olimpiad, turniejów, promujących zdrowy styl życia bez nałogów.

Zadanie 4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii;

1. Zwiększanie zaangażowania społeczności lokalnych w zapobieganiu używaniu środków psychoaktywnych.
2. Uwzględnianie problematyki narkomanii w lokalnych strategiach rozwiązywania problemów społecznych w szczególności w części dotyczącej diagnozy rozpowszechniania i używania narkotyków oraz planowania działań zapobiegawczych.
3. Wspieranie szkół podstawowych oraz gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w rozwijaniu działań profilaktycznych.
4. Wspieranie merytoryczne kadry pedagogicznej przy opracowywaniu szkolnych programów profilaktycznych.
5. Prowadzenie szkoleń podnoszących kwalifikacje zawodowe osób realizujących zadania profilaktyczne obejmujące problematykę narkomanii, w szczególności dla:
 1. pracowników szkół i placówek oświatowych,
 2. pracowników placówek opiekuńczo – wychowawczych,
 3. pracowników socjalnych,
 4. wychowawców świetlic środowiskowych,
 5. kuratorów sądowych,
 6. strażników miejskich,
 7. funkcjonariuszy policji.

6. Organizowanie i prowadzenie pozaszkolnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem oraz ich rodziców.

7. Podnoszenie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku.

8. Prowadzenie kampanii edukacyjnych obejmujących problematykę narkomanii adresowanych w szczególności do określonych grup docelowych (młodzieży szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych), nauczycieli, wychowawców i rodziców.

9. Współpraca z organizacjami pozarządowymi, kościołami, związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi z zakresu zapobiegania narkomanii.

10. Prowadzenie stałego systemu informacji na temat działań podejmowanych w zakresie rozwiązywania problemów narkotycznych.

Zadanie 5. Pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu społecznego.

Zadanie realizowane przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej.

Dział IV

Realizatorzy

1. Punkt profilaktyki antynarkotykowej
2. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
3. Pełnomocnik Burmistrza Miasta Darłowo ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
4. Policja
5. Straż Graniczna
6. Straż Miejska
7. szkoły
8. Miejska Świetlica Środowiskowa "Bezpieczna Przystań"
9. Punkt konsultacyjno-informacyjny dla ofiar przemocy
10. organizacje pozarządowe

Dział V

Źródło finansowania programu

Źródłem finansowania zadań Programu są środki finansowe budżetu miasta pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Dział VI

Kontrola Programu

1. Stały monitoring realizacji Programu prowadzony jest przez Pełnomocnika Burmistrza Miasta ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
2. Burmistrz Miasta składa Radzie Miejskiej roczne sprawozdanie z wykonania Programu.

Opracował:
Arkadiusz Sip

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Zbigniew Grosz